

DECYZJA RADY

z dnia 3 października 2005 r.

zmieniająca Protokół w sprawie Statutu Trybunału Sprawiedliwości, w celu określenia warunków i zakresu poddawania kontroli Trybunału orzeczeń wydanych przez Sąd Pierwszej Instancji

(2005/696/WE, Euratom)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 225 ust. 2 i 3 oraz art. 245 akapit drugi,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Energii Atomowej, w szczególności jego art. 140a ust. 2 i 3 oraz art. 160 akapit drugi,

uwzględniając wniosek Trybunału Sprawiedliwości z dnia 12 września 2003 r.,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego z dnia 10 lutego 2004 r.,

uwzględniając opinię Komisji z dnia 11 lutego 2005 r.,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Artykuł 225 ust. 2 i 3 Traktatu WE, zmieniony art. 2 ust. 31 Traktatu z Nicei stanowi:

„2. Sąd Pierwszej Instancji jest właściwy do rozpoznawania skarg wniesionych przeciwko orzeczeniom izb sądowych, utworzonych na mocy artykułu 225a.

Orzeczenia wydane przez Sąd Pierwszej Instancji na mocy niniejszego ustępu mogą zostać w drodze wyjątku, na warunkach i w zakresie określonym przez Statut, poddane kontroli Trybunału Sprawiedliwości, jeżeli zachodzi poważne ryzyko naruszenia jednności i spójności prawa wspólnotowego.

3. Sąd Pierwszej Instancji jest właściwy do rozpoznawania pytań prejudycjalnych przedkładanych na mocy artykułu 234, w poszczególnych dziedzinach określonych w Statucie.

Jeżeli Sąd Pierwszej Instancji uzna, że sprawa wymaga orzeczenia co do zasady, które może mieć wpływ na jednność i spójność prawa wspólnotowego, może on przekazać tę sprawę do rozpoznania Trybunałowi Sprawiedliwości.

Orzeczenia wydane przez Sąd Pierwszej Instancji w sprawach pytań prejudycjalnych mogą zostać w drodze wyjątku, na warunkach i w zakresie określonym przez Statut, poddane kontroli Trybunału Sprawiedliwości, jeżeli zachodzi poważne ryzyko naruszenia jednności i spójności prawa wspólnotowego.”.

(2) W art. 140a ust. 2 i 3 Traktatu EWEA wprowadzono podobne zmiany na mocy art. 3 ust. 13 Traktatu z Nicei.

(3) Zmiany te zostały częściowo uwzględnione w art. 62 Protokołu w sprawie Statutu Trybunału Sprawiedliwości, zgodnie z którym: „Jeżeli w przypadkach przewidzianych w artykule 225 ustępy 2 i 3 Traktatu WE oraz artykule 140a ustępy 2 i 3 Traktatu EWEA pierwszy rzecznik generalny uzna, że zachodzi poważne ryzyko naruszenia jednności i spójności prawa wspólnotowego, może wystąpić do Trybunału Sprawiedliwości z wnioskiem o poddanie orzeczenia Sądu Pierwszej Instancji kontroli.

Wniosek musi zostać złożony w terminie jednego miesiąca od wydania orzeczenia przez Sąd Pierwszej Instancji. W terminie miesiąca od otrzymania wniosku pierwszego rzecznika generalnego, Trybunał Sprawiedliwości decyduje, czy poddać orzeczenie kontroli.”.

(4) Zgodnie z deklaracją nr 13 załączoną do Aktu końcowego Traktatu z Nicei, należy przyjąć postanowienia dotyczące kontroli orzeczeń Trybunału odnoszących się do orzeczeń izb sądowych oraz orzeczeń dotyczących pytań prejudycjalnych, precyzujące:

„— rolę stron w postępowaniu przed Trybunałem Sprawiedliwości, w celu zabezpieczenia ich praw,

— wpływ procedury kontroli na wykonalność orzeczeń Sądu Pierwszej Instancji,

— wpływ orzeczeń Trybunału Sprawiedliwości na spór między stronami.”.

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Pomiędzy art. 62 i 63 Protokołu w sprawie Statutu Trybunału Sprawiedliwości dodaje się następujące artykuły:

„Artykuł 62a

Trybunał orzeka w sprawie pytań będących przedmiotem kontroli zgodnie z procedurą nadzwyczajną na podstawie dokumentów przekazanych mu przez Sąd.

Zainteresowani, o których mowa w artykule 23 niniejszego Statutu, a także w przypadkach przewidzianych w artykule 225 ustęp 2 Traktatu WE oraz w artykule 140a ustęp 2 Traktatu EWEA, strony postępowania przed Sądem mają prawo, w wyznaczonym w tym celu terminie, przedstawić Trybunałowi pisma procesowe lub uwagi na piśmie odnośnie do pytań będących przedmiotem kontroli.

Trybunał może podjąć decyzję o otwarciu procedury ustnej przed wydaniem orzeczenia.

Artykuł 62b

W przypadkach przewidzianych w artykule 225 ustęp 2 Traktatu WE oraz w artykule 140a ustęp 2 Traktatu EWEA, bez uszczerbku dla artykułów 242 i 243 Traktatu WE, wniosek o poddanie orzeczenia kontroli oraz decyzja w sprawie otwarcia procedury kontroli nie mają skutku zawieszającego. Jeżeli Trybunał stwierdzi, że orzeczenie Sądu narusza jedność i spójność prawa wspólnotowego, kieruje sprawę do ponownego rozpoznania przez Sąd,

który jest związany orzeczeniem Trybunału co do kwestii prawnych; Trybunał może określić, które ze skutków orzeczenia Sądu uważa się za ostateczne wobec stron sporu. Jednakże jeżeli rozstrzygnięcie sporu, przy uwzględnieniu rezultatu kontroli, wynika z ustaleń stanu faktycznego, na których oparte zostało orzeczenie Sądu, Trybunał wydaje orzeczenie ostateczne.

W przypadkach przewidzianych w artykule 225 ustęp 3 Traktatu WE i w artykule 140a ustęp 3 Traktatu EWEA, w przypadku braku wniosku o poddanie orzeczenia kontroli lub decyzji o otwarciu procedury kontroli, odpowiedzi udzielone przez Sąd na zadane mu pytania stają się skuteczne z chwilą wygaśnięcia terminów określonych w artykule 62 akapit drugi. W przypadku otwarcia procedury kontroli, odpowiedzi, które zostały poddane kontroli, stają się skuteczne wraz z zakończeniem tej procedury, chyba że Trybunał postanowi inaczej. Jeżeli Trybunał uzna, że orzeczenie Sądu narusza jedność lub spójność prawa wspólnotowego, odpowiedź udzielona przez Trybunał na pytania będące przedmiotem kontroli zastępuje odpowiedź Sądu.”.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja staje się skuteczna z dniem jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 3 października 2005 r.

W imieniu Rady
D. ALEXANDER
Przewodniczący